

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 292. Duke Ellington in de New Yorkse Carnegie Hall, 4 januari 1946, drie jaar nadat daar zijn 'Black, Brown and Beige Suite' in première was gegaan. De klassieke critici van de kranten hadden het werk afgebroken onder het motto: zo'n man moet gewoon aardige drie-minuten-muziekjes blijven spelen waar je op dansen kunt. Ellington reageerde o.a. met de "Carnegie Blues" die ik vorige keer liet horen, en speelde -na het tweede concert in Boston vlak na Carnegie '43- de 'Black, Brown and Beige' nooit meer compleet. Ook bij dit concert in '46 weer wat flarden eruit, maar u hoort nu een voor deze gelegenheid gemaakt drie-deli werkje waarvan de delen onderling niets met elkaar te maken hebben. Ellington leidt de muziek zelf in, ik geef u de bezetting van het orkest. 4 trompetten: Cat Anderson, Taft Jordan, Shelton Hemphill en Frances Williams. 3 trombones: Lawrence Brown, Claude Jones en Wilbur DeParis. 5 saxofoons: Otto Hardwicke en Johnny Hodges-alt, Al Sears en Jimmy Hamilton-tenor, Harry Carney-bariton. Duke Ellington-piano, bassist Al Lucus op gitaar en als bassist Oscar Pettiford. Sonny Greer-drums. Na de 3 deeltjes onder de noemer 'A tonal Group' hoort u nog een nieuw stuk, geschreven voor altsaxofonist Johnny Hodges. Carnegie Hall 4 januari 1946 - Duke Ellington.

plaat 1

Duke Ellington a/h Orchestra: Melloditti - 8:20
 3/2 inf. in appl. vóór tekst Fugueaditti - 3:18 (Duke Ellington)
 Prestige P-24074 Jam-a-ditti - 4:24
 Magenta Haze - 5:20

Duke Ellington and his Orchestra in de New Yorkse Carnegie Hall, 4 januari 1946. De eerste drie stukken vormden samen 'A tonal group'. In "Melloditti" speelde Otto Hardwicke-alt saxofoon, dan Lawrence Brown-trombone, tenslotte Johnny Hodges-alt saxofoon. Deel twee was "Fugueaditti", in het derde, "Jam-a-ditti" hoorde u Taft Jordan-trompet, Lawrence Brown-trombone, Harry Carney-baritonsaxofoon en Jimmy Hamilton-klarinet. Na die 'Tonal group' kondigde Ellington een nieuw, voor altsaxofonist Johnny Hodges geschreven stuk aan, "Magenta haze".

Daarbij is het misschien goed om nog eens vast te stellen dat toen, januari '46, het spel van Johnny Hodges DE standaard was voor de altsaxofoon in jazz. Alleen wat musici en enkele zeer hippe luisteraars kenden Charlie Parker.

Tot slot nu een merkwaardig plaatje van 10 januari toen Duke Ellington en zijn assistent-arrangeur Billy Strayhorn voor Victor een piano duet speelden. Merkwaardig omdat deze leuke en intrigerende muziek vrijwel niets met jazz te maken heeft. Het stuk heeft twee titels: "Sweet William Bannet" en ik heb geen idee wie dat is, en een woord dat zowel kroeg als een kaartspel kan betekenen. "Tonk".

plaat 2 Duke Ellington & Billy Strayhorn: Tonk (Ellington, Strayhorn)
A/5 - 2:46 - RCA Victor PM 42397

"Tonk" dan wel "Sweet William Bannet" - Duke Ellington en Billy Strayhorn bedachten het samen, speelden het voor Victor in New York City op 10 januari 1946. Slot van NOS Jazzgeschiedenis 292, Mdr.

0 0 0 0 0

NA 13 88 65
27:54
opn 25.02.85